

i den gældende Lov findes foran demnes §§ 16—26.

Paragrafordenen med Inddelingen efter de forskellige Arter af Fiskeri er bibeholdt, idet man kun i Spidsen for Bestemmelserne for hvert af de enkelte Fiskerier har angivet, hvilke Redstaber der maa benyttes til det paagældende Fiskeri. En saadan Angivelse findes allerede nu i Lovens § 36 for Glynderfiskeriets Vedkommende, og det vil befindes hensigtsmæssigt, at tilsvarende Angivelser for de øvrige i Loven omtalte Fiskerier ere optagne, dels for derved at supplere den efterfølgende Bestemmelse om, at Brugen af andre Redstaber end de i Kapitlet nævnte er forbudt i Fjorden, dels for at bidrage til at gøre det klart for Fiskerne, at Redstaber, der ere indrettede til et bestemt Fiskeri, ikke maa benyttes til andet Fiskeri, for hvilket der gælder andre Regler, som derved omgaaes. For hvert enkelt Fiskeri er angivet alle de Redstaber, som for Tiden lovligt benyttes til det paagældende Fiskeri, og nogen Indskrænkning i bestaaende lovligt Fiskeri vil saaledes ikke herved bevirkes.

ad § 21 (nub. § 16).

Man har foreslaaet indført en Skælde for Rejeredstaber, da Manglen af en saadan Skælde har været følt, efter at Rejefiskeriet i Simfjorden i de senere Aar er tiltaget betydeligt, hvad der har ført til, at ikke faa Rejefiskere fra andre Egne af Landet søge til Fjorden.

ad § 22 (nub. § 17).

Det er forekommet, at Fiskerne for at omgaa Lovens Masseviddebestemmelser have bundet deres Garn af flere ikke sammentvundne Traade, hvorved det opnaas, at Passagen gennem Masserne, der saaledes bundne kunne bestaa Skældeprøven, vanskeliggøres, idet Massevidden faktisk indskrænkes. For at forebygge denne Omgaaen af Loven er det tilføjet, at Garnene skulle bindes „med enkelt Traad“.

ad § 25 (nub. § 20).

De samme Grunde, som have ført til Bestemmelserne om Fredning af Vækses og Laers Udløb, tale i lige saa høj Grad for Fredning af Vandet ud for Udmundingen af de hyppigt i Simfjorden forekommende Indvande, der som Regel ere „laasede Vande“ (§ 36). Det fornødne herom er derfor tilføjet til § 25, der i øvrigt er enslydende med § 20 i den gældende Lov.

Foreslagte Lovforslag m. m.

ad § 26 (nub. § 21).

Allerede i lang Tid har man været bekendt med det Forhold, at der, uvist af hvilken Grund, i de i den gældende Lovs § 21 omhandlede Dele af Simfjorden opholder sig en betydelig Mængde Maleyngel og Ørred.

Det har imidlertid vist sig, at de i Anordningen af 21de Juni 1867 indeholdte Forskrifter, der ifølge Fiskerilovens § 21 ere holdte i Kraft for de nævnte Vande, indtil Bedtægter ere tilvejebragte — hvad hidtil ikke er sket — ere uden synderlig Betydning for Fredningen, idet de ikke ere til Hinder for, at der i disse Vande, der kun have en ringe Dybde, foregaar et ødelæggende Vaad-fiskeri. Da en tilstrækkelig Fredning af Fiskebestanden og Yngelen i de paagældende Vande, under hvilke ogsaa maa medtages Hjert Noer, hvor lignende Forhold ere til Stede, vil kunne opnaas ved et Forbud mod Vaadfiskeri, og et saadant Forbud paa Grund af de paagældende Vandets ringe Udstrækning ikke vil være særlig føleligt for Fiskerne, er denne Paragraf ændret i Overensstemmelse hermed.

ad § 32 (nub. § 27).

For at hindre, at de smaamaastede Sildevaad benyttes til Glynderfiskeri paa det lave Vand, har man i denne Paragraf foreslaaet optaget Bestemmelsen om, at Dybden i Armene ved Indgangen til Hoven ikke maa være under 18 Alen; af samme Grund er det foreslaaet, at Vægtene ikke maa bestæses umiddelbart til Vaaddets Underlig, men skulle anbringes i Stroppe af mindst 6 Tommers Længde; derved opnaas, at Vaaddet under Brugen ikke følger Bunden, hvilket er nødvendigt ved Rødspættefiskeri; Silden følger, som bekendt, ikke Bunden, og af Hensyn til Sildefiskeriet behøver Vaaddet derfor heller ikke at gøre det.

Da der har vist sig Udsigt til, at der paa visse Steder i Simfjorden med Fordel kan drives Brislingefiskeri, til hvilket Fiskeri der udkræves Sildevaad med mindre Masser end tilladt ved almindeligt Sildefiskeri, er der til Paragraffen føjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan tillade Sildevaad med mindre Masser anvendt i dette Øjemed.

ad § 35 (nub. § 30).

Henvisningen i den nugældende § 30 til Bestemmelsen i Lovens § 8 er udeladt som overflødig. Tiden for Brugen af Malevaad (Pulsvaad, Bøtvaad, Malemurrevaad) er foreslaaet fastsat fra 15de Maj til 1ste Oktober, der er den Tid, i hvilken Malevaadfiskeriet